

Mig segle de gegants

Per Corpus es compliran 500 anys de la primera notícia del ball d'un gegant a Olot

La parella actual estarà acompanyada pels nans i els cavallets

El cap del gegant atribuït a Amadeu, el més antic d'Olot que es conserva J.C.

Quatre sous –unitat del sistema monetari carolingi– va cobrar el ballador del gegant d'Olot pel Corpus de 1521. És la notícia més vella que es conserva sobre l'existència de gegants a la capital garrotxina i es troba a la llibreta del clavari de l'època. De fet, parlar de gegants no és correcte, perquè, a Olot, el gegant va passejar i ballar molts anys sense companya. La primera notícia –també al llibre del clavari– d'una gegantessa olotina és del 1609.

Olot té una de les parelles de gegants més emblemàtiques del país i d'un valor artístic indiscutible. Això no obstant, el gegant que es va construir fa mig segle no tenia res a veure amb el caràcter festiu dels actuals. De fet, com a la majoria de ciutats mitjanes i grans de

Catalunya, aquesta figura i altres representacions del bestiar estaven íntimament lligades a la processó de Corpus. El gegant tenia la funció de la representació cívica i del govern municipal i la resta de figures o bé eren una figuració del pecat o bé servien per explicar teatralment algun aspecte de la religió catòlica o eren símbols. En el cas d'Olot, a part de la processó del Corpus, està documentat que els gegants també havien participat, antigament, a les processons de Sant Esteve i de Santa Sabina, patró i copatrona de la parròquia de la ciutat i en d'altres commemoratives de fets puntuals, com per la canonització de sant Josep de Penyafort (1601).

En el cas d'Olot, els gegants van participar a la processó del Corpus fins a principi de la dècada del 1980, encapçalant la comitiva municipal presidida per l'alcalde de torn. Posteriorment, van continuar fent la cercavila de la vigília, el ball a la plaça Major i la sardana de Corpus, tradició que encara perdura avui en dia. Dels gegants antics, només es conserven els caps i les carcasses dels que s'atribueixen a l'escultor Ramon Amadeu i que daten de principi del segle XIX, que van ser substituïts el 1889 pels actuals, obra de Miquel Blay i Celestí Devesa.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 30-05-2021, Pàgina 25

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1977381-mig-segle-de-gegants.html>